

1941 Η ΛΑΧΑΝΙΔΑ 1945

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
'Αρχιουσάνκτης
ΠΕΤΡΟΣ ΣΩΤΑΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39
ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 150
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
5 ΓΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1945

ΕΝ ΙΟΥΔΑΝΗ

ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΟΥ 1946

"Αν βαφτιζόσουν σήμερα...
Θάπρεπε, Χριστέ μου, να σε βαφτίσει ο 'Ελληνοκός Λαός, διότι αυτός είναι ο "Αη - Γιάννης ο...νηστευτής. Θά βαφτιζόσουν βέβαια χωρίς λάδι. Διότι στις δέκα χιλιάδες εφθασε.
Θ' άνοιγαν τὰ ούρανια καὶ θ' ἀκουγόταν ἡ φωνὴ τοῦ ἑπουρανίου πατρὸς σου νὰ λέη:
— Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὃν ἠδόκησα.
Μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν ἴσως ν' ἀκουγόταν καὶ ἡ φωνὴ τοῦ πατρὸς 'Ελευθερίου Βενιζέλου νὰ λέη γιὰ τὸν Σοφοκλῆ:
— Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς μου, ὅστις σὲ τίποτε δὲν μοῦ ἔμοιασε, πὺ νὰ μὴ σώσῃ!
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἶδει, ἄγι περιστερᾶς, ἀλλά... Μπουραντά, θά ἐβεβαίωνε τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές, ὅτι δηλαδὴ ἡ μεταδεκεμβριανὴ 'Ελλάδα εἶναι νὰ τὴν πάρῃ ὁ... ποταμὸς 'Ιορδάνης!
Κι' ἐπειδὴ ἡ βάφτισίς σου, Χριστέ μου, λέγεται καὶ ἑορτὴ τῶν Φώτων, θά ἦσαν παρόντες ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀρμόδιοι, οἱ ὅποιοι προσέφεραν τὰ φῶτα τους γιὰ νὰ φθάσουμε ἐδῶ πὺ φθάσαμε. Δηλαδὴ θά ἦσαν ὁ Καφαντάρης, ὁ ὅποιος ἔδωσε τὰ φῶτα του καὶ ἔδωθε ἀμνηστία χωρὶς νὰ βγῆ... κανεὶς ἀπὸ τὴ φυλακῆ, ὁ Ρέντης, ὁ ὅποιος ἔκαμε γνησίους τοὺς καταλόγους διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, ὁ Τσουδερός καὶ ὁ Μυλωνάς, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὰ φῶτα τους γιὰ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ ἔκαμον τὸ λαὸν νὰ... φέξῃ ἀπὸ τὴν ἀδυναμία!...
Η ΛΑΧΑΝΙΔΑ

Πῶς ἔγινεν ἑφέτος ἡ κατάδυσις τοῦ Μεγάλου-Σταυροῦ

Τὸ δημοψήφισμα τῆς «Λαχανίδας»

Κόκκινο ...μαῦρο!

"Ο ἀντιπρόσωπος τῆς «Λαχανίδας» συναντήθηκε μὲ τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ συναδέλφου περιοδικοῦ Λαουτζίκου. Ἡ συνάντησις ἔγινε στὴν Ὁμόνοια.
— Πῶς τὴν βλέπετε τὴν κατάστασιν, συνάδελφε; ρώτησέ ὁ δικός μας ἀντιπρόσωπος.
— Ρόδινη, ἀπάντησε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ «Λαουτζίκου». — 'Εγὼ τὴν βλέπω... κ ὁ κ κ ν η, ἀπάντησε ὁ δικός μας. — Δηλαδὴ τί θέλεις νὰ πῆς; ρώτησε ὁ ἄλλος.
— Ὅτι κερδίζει τὸ κόκκινο! Κάνουμε ἓνα πρόχειρο δημοψήφισμα; Ἡ «Λαχανίδας» θά εἶναι τὸ κ ὁ κ κ ν ο καὶ ὁ «Λαουτζίκος» τὸ κ α ὄ ρ ο. Ὅχι πῶς εἶναι... μ α ὄ ρ ο ὁ «Λαουτζίκος». Εἶναι μᾶλλον σταχτής, διότι ἔξεραι μ' ἔξυπνάδα νὰ ρίχνῃ... στήλη σὲ μᾶτια τοῦ κοσμάκη. Ἄλλὰ γιὰ νὰ γῆν τὸ παίγνιδι, ἄς πῶμε ὅτι εἶναι τὸ μ α ὄ ρ ο ὁ «Λαουτζίκος» καὶ τὸ κ ὁ κ κ ν ο ἡ

«Λαχανίδας». Καὶ ἄς σταθῶμε κοντὰ σ' ἓναν ἑφημεριδοπῶλη. νὰ ἴδοῦμε ποὶ φύλλο θά πωλῆθῆ περισσότερο.
Αὐτὰ εἶπε ὁ δικός μας ἀντιπρόσωπος. Κι' ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ «Λαουτζίκου» ἑδέχτηκε ἱποτικώτατα τὴν πρόκλησι. Στάθηκαν λοιπὸν κοντὰ σ' ἓναν ἑφημεριδοπῶλη. Καὶ ἄρχισε τὸ παίγνιδι.
— Ἡ «Λαχανίδας» καὶ ὁ «Λαουτζίκος»! φώναξε ὁ ἑφημεριδοπῶλης. Κόκκινο, μαῦρο!...
Περνοῦσε ὁ λαουτζίκος καὶ δὲν προτιμοῦσε «Λαουτζίκου», ἴσως γιὰ τὰ... ὀμῶνυμα ἀπωθούνται, ἀλλὰ ἀγόραζε περισσότερο «Λαχανίδας». — Αποτέλεσμα: Μέσα σὲ μιά ὥρα, πὺ κράτησε τὸ παίγνιδι, πωληθῆσαν 79 «Λαχανίδες» καὶ 39 «Λαουτζίκου». — Καὶ σ' ἄλλα-ἔκλογες καὶ δημοψήφισμα-μὲ ὑγεία, κύριε συνάδελφε!

Τὰ Φῶτα

Σήμερα τὰ φῶτα κι' ὁ φωτισμός Χαίρουν τραγουδοῦν οἱ ἀφέντες μας Πεῖνα, δυστυχία τραβὰ ὁ λαός Μὲς στὴν φυλακὴς οἱ λεβέντες μας. Κάτω στὸν 'Ιορδάνη τὸν ποταμὸ Πέρσεως παλληκάρια δὲ κολυμποῦν Ἄλλὰ πολεμήσαν τὸ φασιισμό Κι' ἀφοῦ τὸν νικήσαν μᾶς τραγουδοῦν. Σκιλαβωμένοι φίλοι ἤρθε καιρὸς Κάθε παγαπόντης καὶ πονηρὸς Πὺ μᾶς τυραννοῦσε θά τσακιστεῖ! Καὶ ζωὴ καινούργια θά φωτιστεῖ! Πᾶνε πᾶ τὰ χρόνια τ' ἀμφίβολα Πᾶνε οἱ ραγιαδες κι' ἡ σκλαβιά! Πέφτουν τσακισμένα τὰ εἴδωλα Καὶ τὰ φῶτα φέγγουν τὴ λευτεριά!

ΡΑΠΑΣ

Τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς

ΜΙΚΡΟ κομπολογάκι μου...
Σοφούλη, Σοφουλάκη μου

Μικρὸ κομπολογάκι μου
Σοφούλη, Σοφουλάκη μου.
Τώρα τὰ-τῶρα τάχει μουςακεμένα γράν' ἄλλοι-γράν' ἄλλοιμονο σὲ (σένα).

"Εχασες τὸν παλὸ λαὸ
κι' ἔμεινες μῶσικος, θαρῶ.
κι' ὅτι κι' ἄν-κι' ὅτι κι' ἄν ἐγὼ (σοῦ κάμω)
θά μπαρά-θά μπαράκοπε γιὰ τὴ (Σάμο).

Μικρὸ Σοφούλη μου εἰς
κι' ἐσένα ἡ λίρα ἡ χροσι
τὰ μυαλά-τὰ μυαλά σου ἔχει πάσει
κι' ὅπως πᾶς-κι' ὅπως πᾶς θά σὲ (τουμάσῃ).

Οἱ λαποδύτες οἱ τρανοὶ
διομηχνάνοι δηλαδὴ
παίζουνε-παίζουνε καμπολογάκι
μὲ τὴν τει-μὲ τὴν πείνα τοῦ κο (σιμασι).

Καὶ σὺ, μικρὸ Θεμιστοκλεῆ
ποὺς ἀγαπᾷς πάρα πολὺ
καὶ δὲν τοῦς-καὶ δὲν τοῦς χαλᾶς (τὸ κέφι)
γιὰτὶ σ' ἔ-γιὰτὶ σ' ἔχουνε...ἀδρόφι!

"Εχεις κι' αὐτὸν τὸν Τσουδερό
τὸν τραπέζιτὸν τὸ γερό
πὺ στή Λό-πὺ στή Λόντρα τῶρα (πάει)
γιὰ νὰ παῖ-γιὰ νὰ παῖ καὶ γιὰ νὰ (φᾶν).

"Εχεις κι' αὐτὸν τὸν Μυλωνά
τοῦς ἱταλλῆλους τυραννά
καὶ στή θε-καὶ στή θέση πὺ εὐ- (σέθη)
κάθε μέ-κάθε μέρα τοῦς...ἀλέ (θει).

Κι' ὁ Καφαντάρης ὁ γνωστός
κι' αὐτὰ πὺ κάνει διαρκῶς
θοὲ μᾶς ἔ-θοὲ μᾶς ἔγινε τανάρι
κι' ἀμνηστει-κι' ἀμνηστει...ἔθῃ θά (πάρη).

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ

Ὁ διάλογος τῆς «Λαχανίδας»

— Ποὶ εἶναι τὸ πιὸ κουτὸ
πυλὶ τοῦ κόσμου;
— «Τοῦ ἀητοῦ ὁ γυός».
— Καὶ τὸ ποὶ ἔξυπνο;
— Τὸ... ἀετόπουλο.

"Εμμετροι... γυναικοκαυγᾶδες!

Ἡ λίρα καὶ... ἡ δραχμὴ

Στὴν ὁδὸ τοῦ Σοφοκλέους ποῦν' χρηματιστὲς πλημμύρα
Τὰ τσουγκρισανε πριχτές ἡ Δραχμοῦλα καὶ ἡ Λίρα
Στήσανε καυγᾶ πὺ λέτε μὲ πολὺ φανατισμὸ
Κι' ἄκουγες νὰ λέη ἡ λίρα μὲ τούπε κι' ἐγαῖσμο:
Εἴμαι ἡ Λίρα πὺ θαμπᾶνω γιὰτὶ λάμπω σὺν τὸν ἥλιο
Βασιλευδοῦν ὄλα τ' ἀστρα σὸ δικὸ μου τὸ Βασιλεῖο
γιὰτὶ φέγγω πᾶν' ἀπ' ὄλα βουτηγμένη σὸ χρυσάφι
Δὲ σοῦ μοιάζω κύρ Δραχμοῦλα πὺ ἀπόμεινες σὸ ράφι.
Εἴμαι ἡ Χροσι ἡ Λίρα, πὺ φωτίζω τὰ σαλόνια
εἴμ' ὁ ἀξονας τῆς γῆς στὰ σημερινὰ τὰ χρόνια.
Φασισμέν ὡς καὶ μονάκι μὲ φλερτάρουν μὲ λαχτάρα
ἐνῶ σὺ κυρὰ Δραχμὴ δὲν ἀξίζεις οὔτε διάρα.
Κι' ἡ δραχμοῦλα ἡ φτωχὴ, ἡ δραχμοῦλα ἡ κακομοῖρα
ἀποκριθῆκε μὲ σθένος: «Τὰ μυαλά σου καὶ μιά λίρα!»
Μπορεῖ νᾶπεσε λιγάκι ἀπ' τὰ βάζη τοῦ πολέμου
τὴ ψυχὴ μου ὅμως νὰ ἔξερεις δὲν τὴν ἔχασα ποτέ μου.
Ἐκατὸ τοῖς ἑκατὸ μένει 'Ελληνίδα,
εἴμαι τοῦ Λαοῦ ὁ μόχθος, τοῦ ἐργάτη ἡ ἐλπίδα.
Κι' ὁ Λαός πὺ προχωρεῖ, ὁ Λαός πὺ θά νικήσει.
Νὰ τὸ ἔξερες, Μαντάμ Λίρα, νὰ χαθῶ δὲ θά μ' ἀφήσει.
Στὴ Δραχμοῦλα τοῦ θά δώσει πάλι ἀξία καὶ τιμὴ
γιὰ νὰ λυτρωθεῖ ὁ τόπος καὶ νὰ φάει φτηνὸ ψωμί!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ

Πῶς πέρασαν τὶς γιορτές

"Ο Παπαντρεῦ χάριψε σὸ εἶδιο ταπιὶ τοῦ λαοῦ ἔως ὅτου ἔπε- (πῆσε ἐξουθενωμένος).
"Ο Καφαντάρης πόνταρε σὸ «Μαῦρο» καὶ βγήκε χαμένος.
"Ο Μυλωνάς ἔφαγε τὸν... Βαρβαρέσο μὲ τὴν ἀράδα του.
"Ο Ζέρβας ἀντὶ νὰ φάει κουραμπιέ ἔφαγε τὴν «ἀντάρτικη» γε- (γενειάδα του!).
"Ο Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἔπαψε χασπιά κι' ἔμεινε στὸν "Άσσο
"Ο Ρέντης ἐπήγε... πάσσο!
"Ο Λοντίνος Τσαυδάρης ἔγραψε τὸ διάγγελμα τοῦ Γλύμπουργκ (μὲ τοῦ Γονατὰ τὴν πείνα)
"Ο Κανελλόπουλος ἔπαψε συνεχῶς τριαντατάνα,
"Ο Ρέντης γλέντησε μὲ τὸν Τάτσσο ἔως ὅτου γίνανε ἀπ' τὸ με- (θῶσι στουπι).
Καὶ τὸ «Δημοκρατικὸ Κέντρο» ἔμεινε ταπι!

ΡΩΜΗΟΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΥΞΜΠΟΥΡΓΚ ΗΓΟΡΑΣΕ...ΑΓΡΟΝ!

ΚΛΑΡΙΤΣ (Τού άνταποκριτή της «Αλαχανίδας»).— Ανάστατο είναι αυτός τις μέρες το ξενοδοχείο των ξεροιστών Βασιλιάνων; Ο Γλυξμπούργκ ο οποίος λογαριάζε χωρίς τον ξενοδόγο ότι θα γυρίσει γρήγορα στην Ελλάδα, τσακώθηκε με τον ξενοδόγο του γιατί ήθελε να του εγκαταλείψει το διαμέρισμα πούν ήζει το σιμβόλαιό τους.

— Ο Γλυξμπούργκ όμως επέμεινε. — Θέλω να φύγω! Να μετακομίσω!

— Πού θα πάτε, μεγαλειότητα; Στην Ελλάδα;

- Όχι.
- Σ' άλλο ξενοδοχείο;
- Ούτε.
- Τότε;
- Αγόρασα κτήμα και θα μείνω εκεί οριστικά.

Πραγματικά, ο Γεώργιος Βούς είχε για πρώτη φορά στη ζωή του δίκιο. Ο «άφθογος» τσελιδάκης στα έσοδα. Τα νούμερα του «Κλάριτζ» λόγος... πληθωρισμού των «Αγγίων» άστέγων, είναι πανάκριβα. Όσοσο, μέχρι σήμερα ήλθαε πάς θα τον έφεραν «άεροπορικούς» οι Χίτες στην Ελλάδα και θ' αλλαγγόταν απ' τα σπειρώτα έσοδα. Δεν θαυόσσα! «Έρχεται» άνοιξε και δεν έβλεπε να εφοόταν... Όσοσο το πήρε άποφαση ότι «μεινει» και «αα» τίνοντας στα όπισθία του το μόνον, σκέφτηκε: «Για σπά σου!» Αφού δεν πρόκειται να το κούνησει από δώ, δεν άγοράζω ένα κ' ήμα και να έγκατασταθώ οριστικά: «Έτσι κ' έγινε. Βγήκε ποσθές στα πεύχωρα του Λονδίνου και... αγόασε άγρον.

— Αυτό είναι το παλάτι μου, είπε.

Και άμέσως έβαλε μαστόρους να το επιδιορθώσουν και έγκαταστάθηκε μόνιμος με τους άνηλικούς του, τους πρίγκιπες, τα σκυλιά, τις πούγ κήσασε, τ' άλλα, που δούκε και τ' αουούντα. Έκει σπημάτισε μάν «βασιλική κοινωνία» όπου έφημοσε την πολιτική... του λαού του μάτος: Το πρώτο δώρι έφηναν τ' πολυχρόνιο. Το μεσημέρι του «Απ-τ'ου τ'ου υνιά», και τ' δούδιν έκαναν άσκήσεις τομοκοστικές. Λέγεται ά λιστα ότι τηλεγράφησε επειγόντως στον κ. Βεντήνη να του στείλει πέν τε «έδωλματουόνους» Χίτες για να παραδώσουν στους σπείρι ά:σού μαθίαια... σκολοβής δημοκρατικών πολιτών, οετοινόλαδου, πάγον κλπ. Έπίσης, άπασ πληροφορούαστε, ζήτησε να του σταλεί και ο κ. Σούρας για τ' αναλάβει τ' άφορεϊον της Αύλης.

Σε σχετικά ερώτηση γιατί τ' άνει αυτά, είπε: «Μόνον έτσι μποώ να παρανοσθώ! Πολύ φοβάμαι ότι γρήγορα θα σπάσει η ττομοκρατία μας στην Ελλάδα και αυτό είναι μέγας κίνδυνος για την ήπαρ-ξή μου!»

Τώρα τί θα γίνει με τον ξενοδόγο του, άδιαφορεί ο Γλυξμπούργκ. Στις επημερίδες σήμερα το πρώτο διμσίεσε την έξοδε άγγελία: «Βασίλειος ξεροιστος με μόνον, καράκω και ψεύδός, έγκαταστειμένος μόνιμος στο Λονδίνο, ζητεί σέξινον διαθέ-τοσαν... τένα δια την παραλαβήν του στέμματος. Άποκλείονται οι με σίτες κ' οι Χίτες. Τιμιά βανοποπι-καία. Πίστωτες δεν διδέται.»

Ο δρόμος τών ηρώων

Ποιος θα μπορέσει τών ηρώων μας τ' δρόμο αυτών που λάτρεψαν τ' δικήν, την τιμή που δέ εσπύσασαν στο κόουρασμα στιγμή να λησιμονήσει; να χτυπήσει με τ' νόμο;

Ποιος νόμος λέει τη πατρίδα σαν σκληράβανει βάρβαρος τύραννος και σφάζει και ρημάζει και άδελφές, μόνικες, γυναίκες άτιμιάζει είναι φοηγές ο τιμωρός που τόν σκοτώνει;

Ποιος νόμος λέει άι, αρχικότο πα παλληκαρι που με τ' στήθεια έχει πέσει ματωμένο; Για την Ελλάδα ειν' ντροπή τ' εικοσιένα;

Ποιος καταριεται Διάκο, Μπότησαρη, Κανάρη;

Ποιος δέ θυμάται μελλοθάνατη άμάδα στη Κοκκινιά εις τ' Χαϊδάρι, στο Γουδι?

Με ήρωισμό άγκαλιαστά να τραγουδεί άμνο στερνό στη σκληραβωμένη μας Ελλάδα;

Γι' αυτούς πατρίδα: ήταν τότε άεισιμής;

Μέρα: η νύχτα που βορήσας λυσομανούσε τραγουδι γλέντι: Τ' ντουφέκι σαν λαλούσε;

Κοπή: Λευτέρωμα τ' θάνατος στις μάχες!

Ξηχνά κανείς ποτέ τ' αίμα τών άδάων;

Υπάρχει νόμος τις καρδιές να ξεριζώνει;

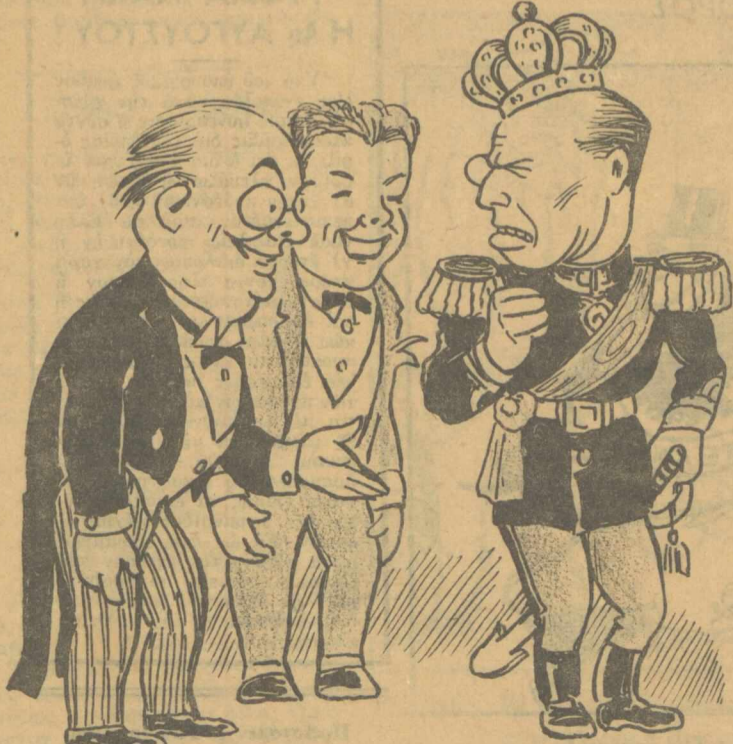
Όχι: τ' τέμμα ό λαός μας τ' σιώνει αυτό που φώτισε ό δρόμος τών ηρώων!

ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΑΠΟΡΙΑΣ

Υπό τού ύπουργείου Προνοίας εδόθη η διαταγή, άπως αρχίσουν και έγγραφονται εις τ' κατά τόπους ειδικά γραφεία οι νομίζοντες τόν εαυτόν τους άπορον, δια να λάβουν δελτίον άπορίας. Κατά την διαταγήν, άπορος λογίζεται ό εύρισκόμενος μεταξύ ζωής και θανάτου, ό έχων άπολέσει κατά τόν πόλεμον άλόκληρον τήν οικογένειάν του, άουτουού, που τ' έχουν σπείσει τ' τζάμια του σπιτιού του, έχου έξαρθρωθή τ' πατώματά του κλπ. Κατόπιν αυτού τού μέτρου 2.000.000 πολίται ένεγράφσαν

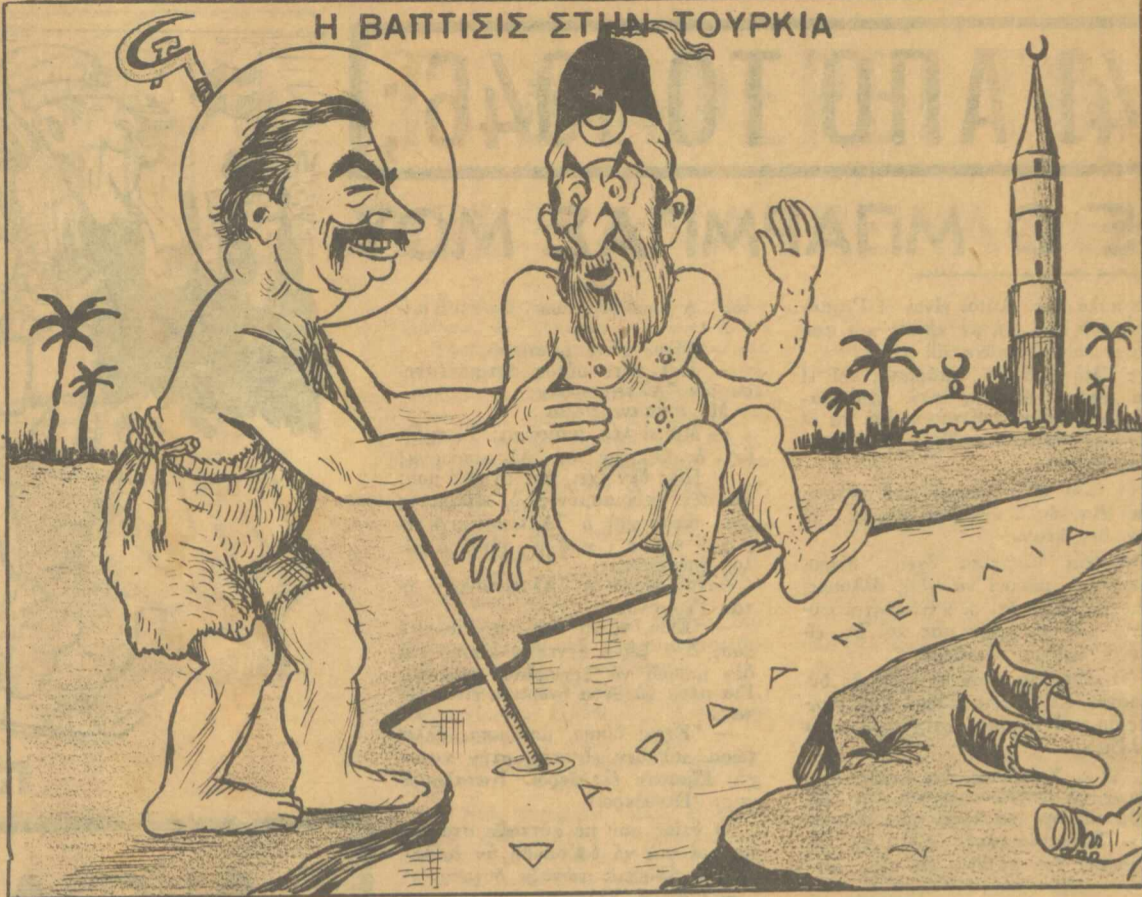
ώς άποροι εις τήν περιοχήν Πρωτευούσης. Ο κ. Μαρσέλος όμως εδ'ήλωσεν, ότι πάντες αυτοί θ' άποκλεισθούν, διότι, εάν τούς δοθή βοήθημα, θα εινε εις θέσιν να ζήσουν, ενώ άλλος θα τ' άνάξουν. «Η πρόθεσίς μας, ειπεν, εινε να βοηθήσομε τας παισχούσας τάξεις του Κολωνακίου, τών βιομηχάνων και τών μεγαλειμύρων λιρατζήδων, ίνα δυνηθώσι, λαμβάνοντες τ' τρόφιμά των δωρεάν να συντελέσουν εις τ' ορημασιό της πατρίδος μας.»

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΜΠΕΒΙΝ, ΜΑΚ ΝΗΛ — Μεγαλειότητα... καλή φώτιση!

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο ΑΓΑΣ — Βρέ γείτονα έμένα θα βαφτισεις; Ο ΝΕΟΣ ΑΗΓΙΑΝΝΗΣ — Φυσικά. Σάν άπιστος πούσαι...θα σου άλλόξω τ' άφτα!

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Συντάκτης μας έπεσκέφθη τόν κ. Μυλωνά και τόν ρώτησε τί θα γίνει με τ' ζήτημα τών δημοσίων υπαλλήλων.

— Τ' ζήτημα θα τ' λύσομε άριστικώς και τελειδικώς, απάντησε ό κ. ύπουργός. Εις τήν Ελλάδα υπάρχουν πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι και πρέπει να μείνουν οι μισοί.

— Δηλαδή θα άπολύσετε τούς μισούς; ρώτησε ό συντάκτης μας.

— Όχι απάντησε ό κ. Μυλωνάς. Τόν αριθμόν τών υπαλλήλων δεν θα τόν περιορίσομεν, διότι αυτό θα ήτο πολύ σκληρόν. Έσκεφθήκαμε όμως κάτι άλλο. Δεν θ' αύξήσομεν τας άποδοχάς τών υπαλλήλων και τ' ουλοτροπώσας άπό τήν πείνα θα μείνουν οι... μισοί σε βάρος, πράγμα τ' όποιον θα είναι τ' ίδιο δια τήν κυβέρνησιν.

Για τήν εφαρμογή τού σοφού αυτού κυβερνητικού μέτρου, θα διαλεχθή τ' ζύγισμα όλων τών δημοσίων υπαλλήλων, πράγμα που δεν είναι άδύοκολο να γίνει, διότι, άπως έχου καταστήσει άρκει μιά παλάντζα να τούς ζυγίσαι... όλους μαζί!

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΙΤΩΝ

Έλληνική Λαέ.

«Εστ' εύκαιρία τού νέου έτους σου εγνόμασε χρόνια πολλά... στις φυλακές. Έμεις για τ' καλό σου είμαστε Χίτες ένεκα και πρώτοι σείν λινα στο χέρι μας και η σιελίνα γίνεται γροθιά η όποία για να σε ίπερασίσση άτ' τ'ους άναρχικούς σου. σπάει τ' κεφάλι! Μένοι τ'ώρα τ' απηγαίνω φίνα — δεν μπορέι να πέσι. Και τ' έύλο που σου δίναμε για να μαλακώσαι τ' δέμα σου και τ' μαλλιά κόβαμε στις γυναικας σου για να νηταίνων την περιμανάνη και σ' άφίνασε τόν τόπο — και νηταίνω άτ' τις ύπερσιακές Κυβερνήσεις και τ' Δημοκρατικό Κέντρο. Όμως τελευταία μας άγοίεψες. Έκαριοίεψες τήν Μαζική Λαϊκή Αντοάμνα, τούτέστι τήν Μ.Α.Α. και άολίες τ' παλληκαρία και γινόμαστε μετέ μαοέν. Μά για τί σε προικώω έχεις παρότινα έίνα ναντιον μας; Ποιος θα σου δώσει ειάξιν — την νέαν τάξιν πραγμάτων νεομανιστί; — έμεις; Ποιος θα κάνει τόν κόπο να νητίσει δέκα φορές για τ' γαυθοι σου στις εαδιόλητες έλογές; — έμεις! Ποιος θα ένδιασθώθει δια να γίνει ένεο-γητικώς λαός πίνοντας καθέκαστην μισήν ψαά σε σινολόδο; — έμεις! Ποιος θα σπάσει τόν... πάγο που μας γροθίει αν δεν κάπσει άπάνω χειμώνα καλοκαίρι; — έμεις!

Τ' λοιπόν σταμάτασε τ' Μ.Α.Α. διότι σ' άκούει να υλιέσε μόνω, και μελαιάλομε άπ την τσιαύρα. Τ' βλέπει: είσαι τρομοκράτης!

Ποσθές, για να σου εόραμε ένα παραδειγμα συνάντησαμε δυό φίλους να τσαγουδάνε τήν «λαοκρατία κ' όχι βασιλιάς». Τους πησίοζοιμε με τ' καλό, τούς σπάζε εύγε νικώτατα τ' μούτρα, τους έπτάσε συγγνώμην γαριόνας στην πά η τους δυό Χ με τ' ευράφι, κεινη τ' στιγμή όμοιον κατόπινω μας κείτη περαστικοί καλύτες. Χωρίς να ποολάβομε να προβολήσομε έναν έον τους, μιά άπάξουν και μιά άνον τ' άλακτιού. Έ είναι κατάσταση αυτή! Άισχος κ. Μεσοκούρη!

Τέλος πάντων. Αν μιά τ' έανα κάνεις αυτό. Έλληνική Λαέ, θα αυτοδιαλυθώμε μπροστά στην αυτοάμινά σου και θ' αυτοολήσομε για τήν Ισπανία. Και τότε θα κλάψουε πικρά που δεν... πούλαβε να μιά τσακώσεις!»

Η Έορτή τού ΡΑΛΛΗ

Ο κ. Ράλλης έτοιμάζει δια τήν μεθαυριανήν έορτήν του πλουσιώτατον γεύμα εις τ' μέγαρο Ζελιώτη στο όποιον θα παρευρεθώ όλο τ' «χιά-λάια» τ' Κολωνακίου. Εις τήν έορτήν, εκτός τών διακεκριμένων άγωνιστών δουλίδων θα προσλήθουν με τις κορρές των οι κ.κ. Λάμπου, Παρβενίου και Πουλιής οι όποιοι ανέβωκαν δια τόν λόγον αυτόν τ' ταξιδιον τους άνοψυχής εις Αίγινα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ο Κ. ΜΑΥΡΟΣ ΖΗΤΕΙ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΑΜΠΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΒΕΝΙΟΥ «ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΜΕ, ΣΤΡΑΤΗΓΕ;»

Δύναμς χωροφυλακής έπήγε στις φυλακές Καλλιθέας να παραλάβη τόν Λάμπου, τόν Παρβενίου και τούς άλλους, για να τούς μεταφέρη στην Αίγινα. Ο έπ κεφαλής της δύναμεις παρουσιάσθηκε τόν «Αρχηγόν» δηλαδή τόν Λάμπου, και άοντας μιά βασική διάβωλη τού είπε:

— Έχετε τήν καλωσύνη-νά μιά άκολουθήσομε κύριε Λάμπου;

— Ο «άρχηγός» έγινε θηριό:

— Τι λές βρέ έξοαν; Έγώ κότζαμ στρατηγός να άκολουθήσω έσένα, τόν ένομοτάρχη;

— Με συγχωρείτε, αρχηγέ. «Η-θέλω να πώ ότι έμεις θα σας άκολουθήσομε.

— Και πού πρόκειται να πάμε;

— Στην Αίγινα, Έερετε, είναι ωοαία. Πρωθαλάσσο τ' μέρος.

— Σήμερα δεν μποώ να πάω.. Τ' μεσημέρι έχω ραντεβού έδω με μιά μικρούλα. Έπειτα στην Αίγινα

— Δεν πάμε στην Αίγινα, απάντησε ό Παρβενίου. Αμα έσθη τ' καλοκαίρι, θα πάμε στην Αιόνη ή

στο Λουτρόκι. Στην Αίγινα δεν παραθερβεί εκλεκτός κόσμος.

— Μά ξερετε, τ'όλιμοσε να ηη ό ένομοτάρχης, η Κυβέρνησις έδωσε έντολή να πάτε στην Αίγινα.

— Ποιά Κυβέρνησις, βρέ κάβαρμα; φώναξε ό Λάμπου. Που είναι τ' τηλέφωνο; Στάσου να τούς τ' άώ άπό τήν καλή.

Πήρε σ'ό τηλεόφωνο τών ύπερνω γό τής Διακοσήςης κ. Μαύρος:

— Έμπρός! Βρέ Μαύρε, έπδ εισαι; Κόμμα σ'ό όνομά σου, καημένε!

— Αλλά φαίνεται ότι δεν είσαι γνήσιος μαύρος. Για κόπασε όμως εδω να σε κάμω εγώ πραγματικά μαύρον!

— Έντροπος ό κ. ύπερνωγός έτρεξε στην Καλλιθέα.

— Με συγχωρείτε, κύριε Μαύρε, είτε σ'όν Αρχιδήμο. Σμψβαίνει τί ποτε;

— Και βέβαια σηψβαίνει, απάντησε ό έστρατηγός. Τί μού τόν έσπειλες αυτόν τόν χαλέ τόν ένομοτάρχη πρσί - πρσί;

Ο κ. Μαύρος εγνόμισε άγοίεμένος

σ'όν ένομοτάρχη.

— Ένομοτάρχη! Γιατί ήθελες ατ' τις έννεα και άνησυχες τόν στρατηγό; Δεν ξερείς ότι ό στρατηγός ξεπνάει μετά τις έντεκα; Χα σου άπό μπροστά μου!

Έπειτα ό κ. Μαύρος εγονάτισε μπροστά σ'όν «στρατηγόν» και τού είπε:

— Σας ζητώ συγγνώμην, στρατηγέ. Πού θέλετε να μεταφερθίτε; Θέλετε σ'ό... Υπουργείο Διακοσήςης; Είναι στη διάθεσί σας.

— Όχι. Τί να κάνουμε σ'ό ύπουργείο;

— Θέλετε σ'ό «Αδέρωφ»;

— Καλά θα είναι σ'ό «Αδέρωφ». Αλλά τ' μεσημέρι να τρώμε σ'ό έστιατόριο «Αδέρωφ».

— Όπως θέλετε, στρατηγέ μου. Να κατεβαίνετε να τρώτε. Αλλά, ξερετε, τόν «Αδέρωφ» τόν έχουνε έπατάξει οι «Αγγλοι και τρώνε άπό τ' έλ.

— Καλύτερα, απάντησε ό στρατηγός. Θα βρούμε και παληόφιλους!